

25. DÖNEM ÇALIŞMA PROGRAMI

Toplumsal bilincin yaratılarak toplumsal hareketliliğe dönüştürülmesi mücadelesi dönemin en önemli çalışma eksenini oluşturacaktır. Bu eksen toplumsal suskunluğa son vererek bilimin ve hukukun önderliğinde halk egemenliği bilinci yaratmak odamızın programının iskeletini oluşturmaktadır.

ÖRGÜTLENME

Örgütlenme, ortak çıkarlar doğrultusunda bir araya gelmektir. Dünyadaki gelişmeler ve Türkiye'ye yansımalarının ortaya çıkardığı ortak çıkarlar nedir?

Endüstri ve meslek alanımıza yönelik sorunlar, savaşların son bulduğu bir dünya, teknolojik altyapısı olan endüstrileşme sürecinde insani gelişme standartları yakalamış bir Türkiye, doğal kaynakların insan yaşamına saygılı bir değerlendirmeye toplumun tümünün gereksinimlerini sağlayacak bir anlayışla işletilmesi, insanca yaşam alanı bulacağımız beslenme, barınma, sağlık, eğitim, güvenlik gibi hizmetlerden yararlanabilmek, yeterli düzeyde toplumsal gelirin elde edildiği, insanca yaşamı sürdüreceğimiz ortamın yaratılması, hepimizin çıkar ortak alanıdır. **Bu ortak çıkarlar doğrultusunda bir araya gelmek bunu toplumsal bilince çıkarmak, her meslektaşımızın öncelikli sorunu/sorumluluğudur.**

Aşağıda değerlendirmesini yaptığımız ve önemle üzerinde durduğumuz konuların yaşamda yer bulabilmesi için, en önemli konu birlikte üretip birlikte paylaşmaktır. Buda ortak çıkarlar doğrultusunda bir araya gelen insanların ve kurumların yarattığı örgütlenmeyle gerçekleşir. 12 Eylül askeri darbesinden beri örgütsüz toplum haline dönüştürülen Türkiye, en bilinçli kesimleri dahil olmak üzere yaşanan ekonomik zorluklar, yanıltıcı bilgilendirme ve baskı yasalarıyla birlikte ortak örgütlenme alanlarındaki katılım önemli ölçüde düşmüştür. Bu gerçeklik, bağlı bulunduğumuz meslek örgütümüz odamız ve üst kurumumuz TMMOB açısından böyle olmakla birlikte, bütün örgütlenmelere yansımaktadır. Bu koşulları yaratan nedenlere karşı ortak tavır koymak, katılım sürecinde yer almak isteyen meslektaşlarımıza ulaşmak en önemli çalışma alanı olarak karşımızdadır.

Katılımın ilk aşaması, endüstriyel alanın ağır yükünü çeken işyerlerindeki meslektaşlarımızdır.

Son yıllarda çalışma koşulları ağırlaşan meslektaşlarımızın sorunları gittikçe artmaktadır. Başta ekonomik koşulları zorlaşan meslektaşlarımız, aynı ortamı paylaştıkları, diğer meslek disiplini mühendislerle aynı ağır sorunlarla karşı karşıyadır. Bunun bilincinde olarak, işyeri temsilcilerinin diğer mühendislik disiplinleriyle ortaklaşa TMMOB bütünselliği oluşturacak biçimde örgütlenmesi öngörülmektedir.

Çalışma alanlarının farklılaşması, endüstriyel alanın daralması, meslektaşlarımızda meslekten uzaklaşma görülmesinin yanında, gelişen teknolojiyle değişik alanlarda hizmet veren meslektaşlarımız, kendisini meslek alanı dışında görmektedir.

Türkiye'de yeniden yapılandırma koşulları, mühendislik hizmetlerini daraltırken gelecekte önemli sorunların ortaya çıkmasına neden olacaktır.

AB uyum sürecinde meslek uygulamaları alanında dayatılan, farklılaştırma, örgütsüz yapılanmaya yönelik uygulamalardır. Mühendislik hizmetlerini GATTS anlaşmaları doğrultusunda uluslararası piyasaya koşullarının dayatılması altında, uluslararası büyük tekellerin eline geçmekte ve geçecektir. Bu gelişmeler mühendislerin çalışma koşullarını daha da zorlaştıracaktır.

Endüstriyel alanların, hizmet, pazarlama ve ticaret alanının yabancı ve tekelci yapıların eline geçmesi, mühendislik hizmetlerini de ellerinde bulundurmalarını sağlayacaktır. Bu alanda ucuz işgücü olarak, dünyanın çeşitli yerlerinden Türkiye'ye mühendis adı altında değişik teknik elemanların getirilme sürecini de elde tutmak için çeşitli yasal dayatmalar görülmektedir. **Bu**

dayatmalara karşı mücadele bilincinin bütün mühendislik disiplinlerince ortaklaştırılması gerekmektedir.

Yine “uyum koşulları” adı altında yetersiz öğrenim koşullarına sahip olan üniversitelerden, AB kriterleri doğrultusunda temel mühendislik hizmetleri sunulabilecek temelden yoksun ve mesleki ünvanı olmayan üniversite mezunlarıyla karşı karşıya kalacağız. Meslektaşımız olarak karşımızda olan genç insanların iş yaşamını ertelemek için yeni uygulanan bu sistemin sıkıntıları, mesleğimizde ve odamızda karşılaşılabilecek en önemli sorunlardan birisidir. Bu konu derinlemesine ele alınıp, üniversitelere dayatılan, uygulamalara karşı, üniversite yönetimleriyle iş birliği aranacaktır. Bu konunun birebir muhatabı öğrencilere her türlü destek verilecektir. Geleceğin mühendisleri olan öğrencilerin sorunları, meslek yaşamında bulunan meslektaşlarımızın sorunlarından ayrı düşünülemez. Mesleki alanı gelecekte ortak paylaşacağımız öğrencilerin, sorunları, mesleğin de sorunlarıdır.

Mesleki sorunları Türkiye sorunlarından ayrı ele almadığımız çalışma anlayışımız, üniversiteden endüstrileşme sürecine, çalışma yaşamından hizmet alanına, toplumsal olaylardan politik yaşama kadar her alanda fikir üretmek, paylaşmak, yaşama geçirmek konusunda geçen dönemlerde olduğu gibi kararlı çalışma planı öncelikli hedefimiz olacaktır.

Meslektaşlarımızın kendi sorunlarına karşı kayıtsız kalmamaları konusunda, şimdiye kadar olduğu gibi her türlü destek arayışları sağlanıp, katılımcı bir anlayışla, sorunların ortak çözüm yolları birlikte tartışılacak, alan çalışmaları gündemde olacaktır. Sorunlara karşı ortaklaştırma çalışmaları yaşam bulması hedeflenecektir.

DEĞERLENDİRME

Dünyada yaşanan olaylar, teknolojinin yarattığı hızla kolayca yaygınlaşmaktadır. Bu olaylar ve yaygınlaşması temel olarak, dünya hakimiyetini elinde bulunduran güçlere bağlı olarak yansımaktadır. Dünyada son çeyrek yüzyılda denetimini hızla artırarak genişleten, emperyalist sömürge güçleri, her türlü yöntemi kullanarak, saldırılarını da pervasızca artırmaktadırlar. Dünyayı savaş alanına dönüştüren bu güçler, işgallerini, sömürülerini, katliamlarını, dahada artırarak sürdürmektedirler. Ancak bunu yaparken, her dönemde olduğu gibi yeni sömürgecilik yöntemleri geliştirmekte ve bunu yeni manevralarla uygulamaktadırlar.

Emperyalist güçler sömürü politikalarını geliştirmek için askeri, politik, ekonomik, mali, ticari ve ideolojik yöntemleri ve manevralarını gizlenmiş titizlikle uygulamaya çalışırken, güç birliğini de yapmaktadırlar. Ana emperyalist güçler, kendilerine direnen ülkelere, toplumsal ve siyasal hareketlere karşı güç ve eylem birlikteliği içindedirler. Bu doğrultuda emperyalist sömürge politikası uygulanırken, sürekli yenilenen sömürgecilik yöntemleri, emperyalist güçlerin devlet politikası ve devletler arası politikanın ana unsuru olmuştur.

Türkiye'de siyasal iktidarlar uzun yıllardır bu politik gücün boyunduruğunda, dayatılan uygulamaları fiilen yerine getirmenin yarışı içine girmişlerdir.

Türkiye dünyayı en ağır koşullarda yaşıyor.

Türkiye coğrafi konumu gereği emperyalist sömürgeci politikaların uygulama merkezinin ortasında yer almaktadır. Birde buna siyasal iktidarların yıllardan bu yana uyguladıkları politikaların, emperyalist sömürgeci sistemin emrinde olması eklenince, durumun emekçi halktan yana olma olanağı söz konusu değildir.

Türkiye; varlıkları, doğal kaynakları ve temel gereksinim alanları piyasa koşullarına açılarak ticari meta haline getirilerek sermayenin açık pazarı konumuna getirilmiştir. Bu koşullar daha ağırlaştırılırken demokratik mücadele ve hak arama yolları, anti-demokratik yasalarla engellenmiş ve engellenmektedir. Toplumsal direnişin altyapısı yok edilmiş/edilmektedir.

1980'li yıllarda başlayan kültürel altyapıya yönelik saldırılar görsel ve yazılı basın aracılığıyla hızlandırılmış ve bu günlere kadar artarak gelmiştir.. Gerçekler göz ardı edilirken toplum yanlış bilgilendirilmiş ve yanlış yönlendirilmiştir. Türkiye'yi zaman zaman kardeş katliamının eşiğine

getirecek sanal çelişkiler yaratılmıştır.

Toplumsal bilinç köreltilmekle kalmayıp, yasama, yargı ve yürütme üçlüsünden yasama, çıkarılacak yasalar konusunda emperyalistlerin emir ve talimatlarını yasa yapmış ve yapmayı sürdürmektedir. Yargı süreçlerinde halktan, emekçilerden ve kamu bilincinden yana alınan kararlar uygulanmazken, yargı kararlarının ortadan kaldırılması için yasal değişiklikler, egemen güçlerin istekleri doğrultusunda yapılmaktadır.

Önümüzdeki dönem, bilimin ışığında verilen yargı kararlarının, hukuksal alanda bilince çıkarılması ve kamuoyuyla meşruluk temelinde, eylemlerin örgütlenmesiyle bu kararların uygulanmasını sağlamak hedefimiz olacaktır.

Türkiye sömürgecilik yöntemlerinin çeşitli uygulamalarını uzun yıllardır yaşamış/yaşamaktadır. Temel olarak 1947 yılında IMF ile başlayan bu süreç, açık işgal dışında her türlü yöntemi ve uygulamayı görmüştür. Emek hareketlerinin gündeme geldiği dönemlerde toplumsal bilinçlenme ve hareketlilik askeri faşizan darbelerle bastırılmıştır. Bu girişimlerle sistemin alternatifi olan kültürün ve toplumsal bilinçin yok edilmesi planlanmış ve anti-demokratik uygulamalarla başarıya da ulaşmıştır.

Toplumsal dinamiklerin kırılması, yok edilmesi, uygulanan sömürgeci siyasal programlar karşısındaki muhalafeti ve direnci ortadan kaldırmıştır. Böylece **Türkiye’de tam anlamıyla, endüstriyel alan, istihdam, toplumsal gönenç ve dolayısıyla ekonomik yapı egemen güçlerin yani finans kapitalin boyunduruğundadır.**

Ekonomik ve siyasal boyunduruk, Türkiye koşullarını daha da ağırlaştırmaktadır. Doğal kaynaklar, tarımsal alanlar, kent toprakları, kıyıları, su kaynakları, endüstriyel tesisler, sömürgeci dış kaynaklı sermayeye açılarak peşkeş çekilmektedir. Uygulanan ekonomik politikalar, gelir dağılımındaki eşitsizliği artırmış/artırmaktadır. Bölgeler arası dengesizlik sürerken, planlı üretim sürecinden, yağma düzeninin altyapısına geçilmiş/geçilmektedir. Nüfusun çoğunluğu yoksulluk ve açlık sınırında yaşam savaşı vermektedir.

Toplumun en temel gereksinimleri olan barınma hakkı, çıkarılacak yeni yasalarla uluslararası finans kuruluşlarının insafına bırakılacaktır. Sağlıklı beslenme koşulları gelir dağılımındaki eşitsizlikten ve sağlıksız çevre koşullarından gittikçe ağırlaşarak yok olma durumuna gelmiştir.. Eğitim ticarileştirilerek, kar elde edilecek hizmet sektörü gibi hazırlanarak, bilimsellikten uzak, gerici yapıya yönlendirilmektedir. Sağlık sistemi yeni yasal süreçle parası olanın alabileceği ticari hizmet sektörüne dönüştürülmektedir. Oluşturulan çeteleşme ve soygun örgütleri, yaşamın her alanına müdahale ederken, insanların yaşam güvenliği kalmamıştır.

Uluslararası sermayenin denetiminde hareket eden, bugünkü hükümet, ABD başkanından aldığı talimatlarla hukuksuz uygulamalarını sürdürmekte, bu yolla da önemli alanları peşkeş çekmeye devam etmektedir. Yargı kararlarını hiçe sayarak yargı süreçlerini tenkit etmekte yargıyı baskı altına almaya çalışmaktadır. Türkiye’de bunun en açık örneği şeker yasası olarak bilinen yasanın çıkarılarak şeker pancarı ekiminin kısıtlanması çalışmalarını dayatan metalurji alanında da faaliyet gösteren gıda alanında tekel olan en büyük aile şirketi CARRGİLL firmasının, Orhangazi’de iznik gölü kenarında yasadışı olarak kurulan kimyasal tesisinin korunması için özel bakanlar kurulu kararı çıkartılması olayıdır. Bu işlem için ABD başkanı Türkiye Başbakanı’nı telefonla arayarak direkt görevlendirmiştir. Yine yıllardır Bergama’da yargı kararlarına rağmen siyanürlü yöntemle altın işletmeciliğinin sürdürülmesi ABD elçilerinin, talimatlandırılmalarıyla yürütülmektedir.

Yine geçen yıl bir çok yasada değişiklik yapılarak her alanın madencilik faaliyetlerine açılarak, sömürge madenciliğinin başlatılması, bu politikanın bir parçasıdır.

Türkiye'nin madenlerine yönelik uygulanan ve uygulamaya yönelik projelere karşı halkın bilinçlendirilmesi, bilincin eyleme dönüştürülmesi temel çalışma alanı olarak karşımızda durmaktadır.

Diğer taraftanda özelleştirme uygulamalarıyla, üretimsizliğin yaratıldığı, endüstriyel alt yapının yok

olduğu, peşkeş çekildiği bir süreci hızla sonlandırma aşamasını yaşamaktayız.

Uygulanan ekonomik politikalar toplumu yoksullaştırmış, temel gereksinimlerden yoksun kılmıştır. Dengesiz gelir dağılımına neden olmuştur.

Gelir dağılımındaki dengesizlikle endüstri, istihdam, gelişim, toplumsal gönenc alanlarındaki plansızlığın metalurji endüstrisinde yaşananlarla birebir ilişki içinde olduğunu görmekteyiz. Endüstriyel sürecin temel alanı kimya-metalurji tesislerinin bazı bölümleri, ham madde kaynaklarından başlayarak üretim alanları, endüstriyel tesisler, pazarlama yapıları ve finans birimleri ya parçalama yada birleştirme uygulamasıyla yok edilmiştir. Karlılık amacı taşıyan kısımları, çeşitli konsorsiyumlara yada yerli ayaklarına peşkeş çekilmiş durumdadır. Türkiye açısından plansız olarak işleyen bu süreç, paylaşımcılar açısından çeşitli yöntemlerin uygulanmasının bir planı olarak gözlemlenmekte ve gerçekleşmektedir.

Dünyada yaşanan ham madde kaynak ve depolama sıkıntısı, üretim maliyetlerinin artışı, tekelleşme sürecinin son aşamasında olan oligopol yapıların uygulamaları, madencilik yasasıyla birlikte çevresel sorunları hiçe sayan, kolay elde edilebilir yöntemlerin önünü açmıştır. Türkiye'nin başta metalurjik metalsel madenleri olmak üzere bütün doğal kaynaklarına yönelik saldırının yani sömürge madenciliği çalışmaları ve girişimleri en üst seviyede olacağı düşünülmektedir.

Her bir alan tek tek değerlendirilirken, genel madencilik politikaları ve işleyişi konusunda madenciliğin yapılacağı bölgelerde halk toplantılarıyla, bilgilendirme çalışmaları, eylemsellikte öne çıkarılması amaçlanacaktır.

Temel olarak maden sahaları ruhsatlandırma adı altında çeşitli oligopol yapıların eline verilmiş durumdadır. Son dönemin modası olan torba yasaları ile uygulanan bu yöntem, madencilik faaliyeti adı altında; çevre, tarihi ve kültürel varlıklar, tarım alanları, ormanlar, kıyılar, meralar gibi en değerli varlıklarımız yok edilmektedir. Doğal kaynaklarımız, kimya-metalurji endüstrisinin temel girdisi madenler ne kadar olduğu bilinmeden yurt dışına ham yada yarı ürün olarak gönderilmektedir. Diğer yandan uygulanan cevher çıkarma yöntemi, zengin cevherlere yönelik olup, kısa sürede en çok kazancın elde edilmesi ve kalan kısmının işletilmesinin zorlaştırılması biçiminde uygulanmaktadır. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde özellikle bakır madenlerine yönelik projeler bu şekilde plalanmıştır. Bu tür uygulamalar dünyada sömürge madenciliği olarak bilinmektedir.

Yapılan özelleştirme işlemleriyle ilgili odamızda içinde olduğu davalar, önümüzdeki dönem izlenmesi gereken, tesislerin yeniden kamusal alana dönüşümünü sağlayacak dönemsel etkinliklerle birlikte, çalışmamızda önemli yer bulacaktır.

Endüstrileşmenin lokomotif olarak bilinen demir-çelik sektörü özelleştirme uygulamasıyla, büyük konsorsiyumların oluşturduğu oligopol yapıların pazarına açılmıştır. Entegre demir çelik tesislerine yönelik; dünyada yaşanan gelişimler göz önüne alınarak kapasite artırımı, teknolojik yenileme, bunlara bağlı olarak ürün çeşitliliği konusunda uzun yıllar hiç bir altyapı yatırım yapılmazken, Türkiye demir çelikte, ürün çeşitliliği açısından dengesiz üretim nedeniyle dışa bağımlılığını sürdürmektedir. Çelik üretiminde dünyada üst sıralarda yer almasına rağmen, temel girdileri ve ürün çeşitliliğindeki dışa bağımlı politikası dış ticaret açığının büyümesine neden olmaktadır. Kaliteli çelik üretiminde dünyanın çok gerisinde olup, dış ticaret firmalarının pazarına dönüşmüştür. Son yıllarda yapılan entegre çelik tesisi yatırımlarıyla, İskenderun ve Ereğli Demir çelik tesislerini, yassı üründe söz sahibi edecek bir aşamaya gelmişken, tesisler özelleştirme yöntemiyle kamu elinden özel sektöre devredilerek uluslararası pazara sunulmuştur.

Özellikle 1950'li yıllarda başlayan demir çelik artışı gelişmekte olan ülkeler için önemli bir girdi olmuştur. 1975'li yıllara gelindiğinde çelik çeşitliliğindeki artış, çelik endüstrisinde önemli bir sıçrama neden olmuştur. Daha az çelik kullanılarak daha fazla iş yapabilme yeteneği geliştirilmiştir. Gelişen teknoloji, yeni üretim süreçleri ve ürün çeşitliliğindeki artışı 1990'lı yıllara kadar sürdürmüştür. 1990'lı yıllarda, SSCB'nin dağılmasıyla, yeniden yönetim süreçlerini oluşturmaya çalışan SSCB'den ayrılmış ülkeler, gelişme ve yatırımlarının durması nedeniyle çeliğe olan

gereksinimi dışında, stoklarında bulunan çeliği piyasaya sürerek yüksek miktarda arz oluşturmuşlardır. Bu durum o dönemde çelik fiyatlarının çok düşmesine, aynı zamanda gelişmekte olan ülkelerin çelik gereksinimindeki talebinin azalmasına neden olmuştur. Dünyada yaşanan bu gelişmeler, bazı ülkelere, fırsat olarak değerlendirilmiş, endüstriyel tesislerinin yenilenmesi ve kapasite artırımı için yatırımların yapılması sağlanmıştır. Ancak Türkiye bu dönemi değerlendirmek yerine, tesislerini “zarar ediyor”, “teknolojide geri kalmış” gerekçesiyle kapatma ve yatırımsız bırakmayı tercih etmiş/ettirilmiştir. AB ülkeleri ve ABD bu dönemde çelik tesislerinin yenilenmesine önem vermiş, çeşitli ticari korumalarla ve destekler yaparak çelik endüstrisini ayakta tutmayı başarmıştır. 2000’li yılların başında, çelik savaşı olarak tanık olduğumuz bu dönem, dünyada gelişmekte olan ülkelere yenilerinin eklenmesi ve gelişen teknolojik yatırımlara yönelmesi nedeniyle, dünya çelik gereksinimi yeniden artmıştır. Durgunluk döneminde sıkıntı içerisinde olan, kriz yaşayan tesislerin oligopol yapılarca ele geçirilmesi eklenince, çelik alanında rakamların büyümesi kaçınılmaz olmuştur. Bu rakamları bir kaç firmanın denetiminde görmek şaşırtıcı olmamıştır.

Yaşananlara boyun eğen ve egemen güçlerin talimatlarını yerine getiren **hükümetler 2002 yılından bu yana gelişen dünya çelik endüstrisine karşı, gereksinimi olan ürün çeşitliliğine yönelmek yerine, entegre tesislerini, hammadde kaynakları, enerji santralleri, üretim tesisleri, araştırma geliştirme birimleri, pazarlama ve ticari işletmeleri, lojistik birimleri, limanları, diğer birimleriyle özelleştirme adı altında dünya oligopol yapılarının pazarına sürmüş bulunmaktadır.** Çeşitli oyunlarla ulusal sermaye seferberliği yapılmış gibi ihaleyi meşrulaştırma çabaları kamuyoyuna yansımıştır. Ancak son girişimler göstermiştir ki, ERDEMİR çatısı altında birleştirilen demir çelik tesisleri bütünlüklü yapısıyla, ordu mensuplarının yardımlaşma amacıyla örgütlendirilen, sonrasında ticari faaliyet alanlarına geçen OYAK'a özelleştirme adı altında sunulmuştur. Ancak kısa sürede kendisiyle ihale aşamasında reket içinde olan firmalarla ortaklık sözleşmelerine girmiş bulunan OYAK yapılanmasının ulusalcılıkta olan gerçek yüzü ortaya çıkmış bulunmaktadır. Bu uygulamaya yönelik açılan davalar yargı sürecinde olup üzerinde durulması gereken konuların başında gelmektedir.

Diğer yandan alüminyum endüstriyel alanımızın geçtiğimiz yıllarda yaşadığı yağma gözler önüne serilmesine rağmen, hükümeti ve işbirliği içinde olan şirketleri, hiç bir şekilde, hedeflerinden geri koymamıştır. Dünyada önemli yeri olan alüminyum ürünleri, alüminyuma olan gereksinimi artırmıştır. Endüstriyel süreçlerde elde edilecek mamullere kaynağından pazarlamanın son noktasına kadar el koymak isteyen hakim firmalar, bunu Türkiye alüminyum alanında da uygulamaya almış bulunmaktadır. Türkiye alüminyum endüstrisinin öncüsü, okulu, ham madde temininde sigortası olan Seydişehir Alüminyum tesisleri de, tüm alanlarda olduğu gibi, yaşanan yağmalama politikasından payını ağır şekilde almıştır. Maden kaynaklarıyla birlikte, enerji santrali eklenerek, endüstriyel tesisler, lojistik alanları ve sosyal tesisleriyle birlikte, Türkiye'nin özelleştirme ve büyük ihale alanlarında gördüğümüz bir firmaya peşkeş çekilmesi raslantı değildir. Bu uygulamayla, alüminyum endüstrisinde özel sektörde bile faaliyet gösteren firmalar da yabancı tekellerin eline yada tekel konumuna gelen bu firmaya mahkum edilmişlerdir. **Türkiye alüminyum endüstrisi açısından gelecekte önemli sıkıntıları gündeme getirmesi söz konusu olan, özelleştirmenin temel ilkelerine ve yöntemine yönelik yargıda açmış olduğumuz davalar da diğer davalar gibi, izlenmesi gereken önemli çalışma ve izleme süreci olacaktır.**

Yine bakır endüstriyel alanı, madencilikten başlayarak rafinasyon bölümü Samsun'da kurulu bulunan Karadeniz Bakır İşletmeleri tesisleri, Seydişehir alüminyum tesislerinin ihalesinde de bulunan aynı firmaya verilmiştir. ETİ BAKIRDAN yapılan vurgunla ETİ ALÜMİNYUM ele geçirilmiştir. Türkiye'de hem alüminyum hem de bakır, tek bir firmanın denetiminde olmuştur.. Özelleştirmelerde yapılan peşkeş bir yana bırakılırsa, endüstriyel tesislerin, bu şekilde tekelleştirilmesi, hükümetle iç içe geçmiş firmaların, ileride nasıl bir siyasal baskıyla toplumu daha ağır koşullara sürükleyeceği gözden kaçmamaktadır.

Bakır tesislerinin devri dışında bakır yataklarının, peşkeş çekilmesi diğer madenlerden farklı değildir. Bu dönem dünya bakır fiyatlarında yüksek olmasıyla, firmaların en karlı alanı olarak

görülmektedir. Dünya piyasasının önemli metalleri altın, gümüş, çinko, kurşun, bakır yataklarında ortak olarak bulunmaktadır. Bu nedenle en çok **sömürge madenciliğinin yaşanacağı alan olarak bilinmesi gerekmektedir. Bu konuda özel bir çalışmayla kamuoyu bilgilendirilmesi hedeflenecektir.**

Yıllardır tartışılan paslanmaz çelik, krom cevherlerinin tesisleriyle birlikte, özel şirketlere peşkeş çekilmesi ve yine nikel yataklarının yabancıların eline verilmesiyle, kamusal alanda konuşulması hayal olmuştur. Bu alanda sömürge madenciliğinin yaşandığı ve yaşanacağı alan olarak bilinmelidir.

Kobalt ve molibden gibi değerli, metalurji sanayinin önemli alaşım elementlerine yönelik alanda diğer madenlerde de farklı gelecek görünmemektedir. **Yaşananlar izlenerek toplumsal bilince taşınması sağlanacaktır.**

Diğer yandan değerli metalsel madenlerin işletilmesi, tüm yargı kararlarına rağmen, hükümet yetkililerinin katılımıyla, uluslararası firmalar yada yerli işbirlikçilerince faaliyetlerini sürdürmektedir. Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yeni hazırlıklar yapmaktadırlar. Bergama'da işletmeye ara vermeyen yasadışı uygulamayı sürdüren siyanürle altın işletmeciliği yapan şirket, medyayı kullanarak yasadışı uygulamasını ekonomik göstergeleri kullanarak meşrulaştırmaya çalışmaktadır. Diğer yandan Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yapacağı girişimler için alt yapı oluşturmaktadır. Yukarıda sözü edildiği gibi değerli metal madenciliği yaşanan savaş koşulları bahane olarak en üst düzeydeki değerlere yanaşmıştır. **Bergama'nın yanında, hukuksuzca işlemlerin başladığı Uşak-Eşme ayrıca gözlemlenmesi gereken yer olacak, halkın yanında hukuki mücadele ve eylemlilik süreçlerinde yer alınacaktır. Diğer yandan Gümüşhane, Artvin öncelikli olarak izlenecek, yaşanan süreçlere müdahil olunacaktır.**

Bor konusunda yıllardır uygulanan politikalarla, bor madenleri ham olarak dışarıya gönderilmekte, diğer yandan bor madenlerinin işletilmesine yönelik kamu işletmesini gerekli kılan yasaların aşılması için, BOREN gibi enstitü ile ilgisi olmayan kuruluşlarla bor işletmesinin belirli kesimlerin eline verilmesi projelendirilmektedir. **Bu konuda toplumun doğru bilgilendirilmesi için yapılan uygulamalar izlenecek, gerektiğinde müdahil olunması sağlanacaktır.**

Türkiye emperyalizmin ne enerji koridoru nede enerji santrali olmamalıdır.

Doğal kaynakların elden çıkmasının yanında, endüstriyel sürecin yürümesi ve bugün insanların temel gereksinimleri arasında yer alan enerji, kaynakları ve tesisleri talana açılmış durumdadır. Elektrik enerjisi, üretiminde yıllardır süren talan, yap-işlet-devret sistemiyle işletilen doğalgaz santrallerinin güdümünde dahada artarak sürmektedir. Şimdi de yeni yapılanmayla birlikte, hidroelektrik santrallerinin devri ve enerji dağıtım ağlarının peşkeş çekilmesiyle yeni bir sömürü alanı yaratılmaya çalışılmaktadır. Enerjide planlamanının kaynak aktarımı üzerine kurulu olduğu herkes tarafından defalarca görülmesine rağmen, bu alandaki sömürünün artırılması için yeni yöntem ve modellere ek olarak, dünyanın başına bela olan nükleer santrallerin Türkiye gündemine sokulması kararı alınmıştır. Bu alanda seçilen bölgelerde demokratik örgütlerle halkın bilinçlendirilmesi ve Türkiye kamuoyuna taşınmasıyla, eylemselliklerin içerisinde yer alınması, öncelikli olarak görülmektedir. Enerji alanında uygulanan sömürülere bir yeni alanın uygulanmasına izin verilmeyecektir.

Türkiye enerji koridoru olarak yıllarca kullanan anlayış, yeni strateji olarak Türkiye'nin emperyalizmin enerji santrali olmasına çalışmaktadır. Bu anlayışın daha önce yap-işlet-devret modeliyle halkın kaynaklarını kendi kasalarına aktararak, ekonomik krizleri nasıl yarattıklarını ve bunu hala sürdürmekte olduklarının bilincindeyiz. Bu bilgiyi örnekleriyle halk kesimleriyle paylaşıp, bu konuda toplumsal bilinci ve eylemselliği diğer örgütlenmelerle öne çıkarılması öncelikli olacaktır.

Özelleştirme yöntemiyle Petrol Ofisinin medya kuruluşu şirkete devredilmesiyle önemli bir kayıp yaşanmışken, petrol ürünlerinin pazarlanmasında büyük pazar payı olan bu kuruluşun hisseleri yabancıların eline geçmiş bulunmaktadır. Her alanda olduğu gibi aracılık yapan yerli şirketler

kasalarını doldurmanın yolunu enerji gereksiniminin karşılandığı petrol dağıtımından bulmuşlardır. Aynı süreç TÜPRAŞ için yaşanma aşamasındadır.

Türkiye'de yaşanan endüstriyel süreçlerin hammaddeden başlayarak, üretim, pazarlama, alanlarının belirli kesimlerin elinde olması, istihdam, kalkınma ve toplumsal gönenc açısından çok ağır koşullar yarattığı görülmektedir.

Ekonomik göstergelere göz attığımızda Türkiye tarihinin en ağır koşullarını yaşamaktadır. En büyük dış borç seviyesine ulaşmış, cari açık sırasıyla 2003'de %2.4, 2004'de %6.5, 2005'de %7.5 düzeyine ulaşmıştır. Yalnızca özel sektörün dışarıdan kredi olarak borç yükü, 2000'de 31 milyar \$ iken 2001'de 30, 2002'de 37, 2005'de 50 milyar dolar olmuştur.

Dış ticaret açığı gittikçe büyümekte 2004 yılı açık 33.5 milyar dolar iken 2005 yılında 33 milyar dolar hedeflenmesine rağmen, 41.6 milyar dolar olmuştur.

GSMH hedefleri döviz kurundaki düşük seviye nedeniyle dolar bazında hedefin çok üzerinde gerçekleşmiştir. Ancak topluma yansımada bir değişiklik olmamıştır.

Dış ticarete uygulanan ithalat ve ihracat politikası, dış ticaret firmalarının kazancı dışında, cari açığın büyümesine sebep olmaktadır. İhraç ürünlerinin büyük bölümünü oluşturan otomotiv sektörü, ihracatını serbest bölgelerden gerçekleştirirken, ham maddesi ve mamullerini dışarıdan ithalat yöntemiyle karşılamış olması ekonomik olarak Türkiye'ye kazanç getirememiştir. Sanayinin temel girdileri ithalata dayandığı için açık bir türlü kapatılamamış, tüketime yönelik ithalatın önünü düşük kur sistemi ve uygulanan gümrük politikaları daha da artırmıştır. Dış ticaret açığının 34 milyar doları tüketim mallarından kaynaklanmış bulunmaktadır. Dışarıdan sanayi ürünü alınıp, ihracat yapılmasında, 7 milyar dolar açık varken, hala daha ihracat rakamlarının büyüklüğünden söz etmenin, ekonomik gelişme olarak sunulması analaşılır gibi değildir.

Teknolojik ürünlerde hala dışa bağımlılık söz konusudur. Bugün yapı endüstrisinin temel girdilerinin vasıfsız olanları yurt içinden sağlanırken, diğer elemanlarının dışarıdan ithal edilmesi başka bir açık olarak ortadadır. Övünülmeye çalışılan ve üretimde avrupada üst sırada yer aldığımız çimonta sektöründe, geleneksel yapıda üretimden teknolojik, kalitede ürünlere geçiş sağlanmış, ancak ham çimentodan elde edilen yüksek dayanımlı çimento ürünleri ve bunların yanında yapı kimyasalları yüksek maliyetlerle ithal edilir konumdadır.

Yapı endüstrisinin denetimsizliği sürerken, konutlar uluslararası finans sektörünün ipoteği altına alınmıştır. Yeni yapılanmalarda bireysel ısınma sistemleri kurulurken, eski yapılarda da bireysel ısınma sistemlerine yönlendirme her konuttan bin dolardan fazla kaynağın dışarıya aktarılması sağlanmaktadır.

Büyüme rakamları bazı sektörlerin, üst seviyede olmasından kaynaklı ortalama olarak yüksek görülmektedir. Örneğin konut sektörü ve ham ihracatın temel ürünü çimento sektörü bunun örneğidir. 2005 yılında ortalama büyüme rakamı % 5.2 olarak verilmesine rağmen çimonto sektörü %15 büyümeyle önemli bir yer tutmuştur. Endüstriyel alanda daralma yaşanırken, bu büyüme rakamlarının işsizliğe yansımaları söz konusu olmamıştır, olması da beklenemez.

Uygulanan ekonomik politikalar işsizliği yüksek oranda tutmakta, sermayenin ucuza çalıştırmada stepnesi olacak koşullarda seyretmektedir. Türkiye'nin işsizlik sorunu yıllardır değişmemekte, rakamlarla oynanarak gerçeklikler saklanmaya çalışılmaktadır. Ancak 2000 yılında %6.6 olan işsizlik, 2001'de %8.4, 2002'de %10.4, 2003'de %10.5, 2004'de %10.3, 2005'de %10.5 düzeyini korumaktadır. İşsizlik hedefi 2006 yılı sonu için %9.7 olarak hedeflenmişken, daha şimdiden bu rakam yükselmeyi sürdürerek bugün bu oran %11.8 kadar çıkmış bulunmaktadır. Buda büyümenin, gerçek yaşamla kimlere hizmet ettiğinin göstergesidir. Kapitalist ekonomik modelleri uygulayan ve gelişmiş ülke örneği olarak sunulan Avrupa ülkelerinde bile işsizlik oranı AB ekonomik kriterlerinin uygulanmasından kaynaklı artırmıştır. Dünyayı küresel boyutta saran işsizlik Türkiye'de önemli gelişmelerin olacağına alt yapısını göstermektedir. İşsizlik oranında en önemli yeri yüksek öğrenim görmüş kesim tutmaktadır. Genç (20-24 yaş arası) yüksek okul mezunu

olanlarda bu oran %40'a yanaşmış durumdadır. Bu ortalama tüm yüksek okul mezunlarında resmi rakamlara göre %20 olarak belirtilmektedir. Orta dereceli okul mezunlarında 20-24 yaş grubunda işsizlik %25'e dayanmış bulunmaktadır. Bunun yanında çalışma yaşamında bulunanların ücretlerinin düşüklüğü ayrı bir sorun olarak karşımızda bulunmaktadır.

Türkiye nüfusunun %60'ının 30 yaş altında olduğu göz önüne alındığı zaman işsizliğin gerçek boyutu görülür.

İşsizlik ve düşük ücretle çalışma koşullarında kalan halkın %40'ı gelirin %12'sinden fazlasını harcamış bulunmaktadır. Bu ne demektir? Aynı devleti gibi borca girmiştir. Kredi kartı aracılığıyla yaptığı harcama gelecekte, büyük borç batağını göstermektedir. Çünkü geliri giderini karşılayacak düzeye gelememiştir. Bu %40'lık dilimin alt kısmında kalan %20'lik kesimde rakam daha büyüktür. Burada gelirin %25 daha fazlası harcanmış bulunmaktadır. 14 milyon nüfusa karşılık gelen bu kesimin toplam harcaması 2004 yılı verilerine göre 16.5 milyar dolar olmuştur. Ortalama kişi başı 850-900 dolar gelire karşılık 1150-1200 dolar harcama gerçekleştirmiştir. Eşitsizliğin görünebilmesi için en üst düzeydeki %20'lik kesimi değerlendirirsek, 100 milyar dolarlık gelire karşılık 69 milyar dolar harcama yaparak, en alt 20'lik kesimin dört katından fazla harcama yaparak iki katı kadarda birikim yapmıştır. **En üst %10'luk gelir grubuyla, en alt %10'luk gelir grubu arasında 37 kat gelir farkı söz konusudur. Bu dilimleri daha az aralıklarda incelediğimizde, farkın yüz katlara ulaştığı görülmektedir. Diğer yandan 2005 yılı için diğer verilerde ortaya çıkan gerçekleşme, gelir paylaşımındaki farklılığın daha da arttığının göstergesi olmaktadır. Bu rakamlar Türkiye'de yaşanan ve yaşanacak olan adaletsizliğin boyutunu göstermektedir.**

Bütün alanlarını oligopol yapıya açan Türkiye'de mart 2006'ya kadar kurulan yabancı şirket sayısı 10.278 olmuştur. Bunun yarısından fazlası 2003 yılından sonra, bunlardan 745 şirket 2006 yılının ilk üç ayında kurulmuştur. Şirketlerden 4.352 tanesi, toptan ve perakende ticareti yapmaktadır. Daha vahim olanı 1387 yabancı şirket, gayrimenkul ve kiralama alanında faaliyet yapmaktadır. Yani her türlü gereksinmemizin karşılanmasında ve bir yer almaya yada kiralamaya kalktığınızda dışarıya kaynak akatarmak zorundasınız. Doğal olarak bizim açımızdan en dikkat çekici olanı da 199 şirketin madencilik alanında faaliyet gösteriyor olmasıdır.

Dünya Değerlendirmesi

Türkiye'yi dünyada yaşanan olayların dışında değerlendirmek söz konusu olamaz. Özellikle siyasal tercihini emperyalist sömürgeci sistemin önderliğini yapan AB ve ABD güdümünde devlet politikası olarak uygulamaya alan iktidarların bu tercihini sürdüğü sürece, dünyayı daha da detaylı yorumlayarak hedef belirlemeliyiz.

Sömürgeci sistemin Türkiye'ye yansımaları her alanda değerlendirip, karşı kovuşu oluşturacak toplumsal bilincin oluşturulması temel çalışma alanıdır.

Emperyalist kapitalist sistemin sömürgecilikte kullandığı yeni yöntemlerin bir kısmı zaman zaman, bir takım ülkelerde boşa çıkarılmıştır. Birinci paylaşım savaşı sonrası uygulanan sömürgecilik yöntemlerine karşı dünya halkları direnmiş ve 1917 Ekim devrimi sonrası dünyanın bir bölgesinde kapitalist sistemin yok edilmesinden sonra, ulusal kurtuluş hareketleri ve anti-emperyalist yönelimli hareketler, sömürgeciliğe önemli darbe indirmişlerdir. Bugün ABD'nin arka bahçesi olarak söz edilen, Latin Amerika ülkelerinde ortaya çıkan benzer gelişmeler bunun yeniden başarılabilirliğinin kanıtı olmaktadır.

Sömürü düzenini dayatan güçler, hem maddi rezervleri ele geçirmekte, hemde sömürü alanlarında yaşayanları, ucuz iş gücü olarak kullanmakta, yaşadıkları alanları, bir meta pazarı konumuna sokmaktadırlar. Stratejik olarak bu düzeni sağlamak için avantajlı yatırım alanlarının bulunması kolaylaşmış olmaktadır.

Bu sistemin kurulup korunması için sömürgeci baskının bütün biçimleri uygulanmaktadır. Biçim ve yöntemlerini yenileyerek yüksek karlarını geleceğe yönelik güvence altına almayı planlayan, sömürgeci düzenin tekelleri, her türlü manevra ve yöntemi yaşama geçirmeye çalışmaktadır. Bunlar

en acımasız yöntemler olup, askeri saldırılar, manevralar, ambargolar, ticari anlaşmalar, kredilendirmeler, mali organların sömürü ve baskı aracı olarak kullanılması, gizli sermaye ihracı, bugün Türkiye'de olduğu gibi hayali büyüme yaratma, kontrol altında tutarak teknolojik gelişimin verdiği avantajla sanal ortamda sermaye akışını yönlendirme, borsa oyunlarıyla kumar biçiminde kaynaklara el koyma, yardım ve kalkınma programlarıyla sömürü alanı yaratımı ve genişletme gibi daha ekleyebileceğimiz bir çok yöntem ve manevra yaşamımızda her an yer bulmaktadır.

Bu yöntemlerden direkt olarak askeri işgal yerine, uzunca süre uygulanan askeri üslenme yöntemi, bu yöntemle kontrol altına alma yeniden hız kazanmıştır. ABD'nin bugün Türkiye'nin üzerinde oluşturduğu yöntem ve bu yöntemi Karadeniz bölgesinde planına alması Asya ülkelerine adım adım sızma planının bir parçası olmakla birlikte Türkiye'nin kuzeyden işgalinin bir parçasıdır. Bunu özellikle, petrol aramaları, nükleer santral projesi, doğalgaz boru hattı gibi uluslararası projelerle değerlendirildiğinde net olarak görebiliriz.

Uygulanan yöntemler arasında en sık kullanılanı, siyasal iktidarlara yönelik egemenlik kurma ve siyasal iktidarlara belirlemedir. En gizli yöntem olarak uygulama alanı bulabilmektedir. Bir çok ülkede Turuncu devrim olarak uygulamaya sokulan siyasal iktidarlara belirleme yöntemi bunun bir örneğidir. Karşı duruşlara militarist baskı ve alternatif iktidarlara karşı ambargo ve egemenlik kurma yöntemi sık rastlanan örnek olmuştur. Latin Amerika'da aynı yöntemleri uygulayan ABD bugün halkın bilinçli hareket etmesiyle, büyük bir yenilgiye uğrmuş bulunmaktadır.

Uzun yıllardır yukarıda saydığımız her türlü yöntemi uygulamaya çalıştığı Bolivya, Venezuela kendi programlarını uygulamaya koyup, bir avuç ABD işbirlikçisini iktidardan uzaklaştırmış, askeri üsleri kapatmış ve doğal kaynakları ve endüstriyel tesisleri yeniden kamulaştırarak, elde edilen gelirle halkın temel gereksinimlerini karşılar olmuştur. Adaletsiz gelir dağılımının önünü kesmiştir. Bu hareketin bir çok dünya ülkesine örnek olması gerekir. Aynı değerlendirmeyi Türkiye için ele aldığımızda yukarıda saydığımız, dengesizlikler ortadan kalmış olmakla kalmayıp, Türkiye dünyanın bir çok bölgesine özgürlük alanının açılmasına yalnızca koridor değil, terminal olacaktır.

Türkiye emperyalist şirketlerin “enerji koridoru” vada “terminali” değil, dünyaya açılan özgürlüğün koridoru ve terminali olmalıdır.

Emperyalist-kapitalist sömürgecilik yöntemleri, dönem dönem yeni biçimiyle uygulanmaya sokulmaktadır. Özellikle gelişmekte olan ülkelerin sayısındaki artış ve kararlı tavır almaları, sömürgeci tekellerin hem ekonomik hemde politik alanda daralmalarına neden olmuştur. Buna karşı yeni manevralara yönelmişlerdir.

1960'lı yıllarda başlayan Ortadoğu, Arap yarımadası ve Afrika ülkelerinin, sömürge yöntemlerine karşı, başta petrol olmak üzere ortak tavır alması, kapitalist şirketlerin geri adım atmalarına neden olmuştur. Ancak 1970 petrol bunalımını dünya halklarına yaşatmalarına neden olmuştur.

O yıllarda kendi kar ve sömürü alanlarının daralması karşısında, çaresizliğe düşen şirketler, bu sıkıntıyı da ekonomik buhrana çevirerek dünya halklarına yaşatmışlardır. Bu bunalımdan yitirdikleri karlılığın bir kısmını çıkarmayı başarmışlardır. Ancak genel olarak baktığımızda, o dönemde bu ülkeler ulusal kurtuluş mücadelesiyle, hem feodal yapılarına karşı hemde kapitalist sömürge yöntemlerine önemli darbeler indirmişlerdir.

Sömürü talan ve yağmanın her dönemde farklılık göstermesi, eski klasik yöntemlerin yerine yeni yöntemlerin devreye girmesiyle, eski sömürgecilerin ezilmelerine ve sistemli sömürülmesine yol açmıştır. Bunca değişikliğe, yeni yöntem ve manevraya rağmen sömürgeci politikanın özünde bir değişiklik olmamıştır.

İşte Turuncu Devrim olarak sunulan yöntem, ülkelerin iç işlerine müdahale planının en belirgin örneği olarak son yıllarda, çeşitli ülkelerde sömürü yöntemlerinin, yeni manevrayla denemelerinin kamuoyuna renkli gösterimidir.

Bugün en belirgin uygulanan yöntemlerin başında yardım, kalkınma programları, alım satım sözleşmeleri gelmektedir. Bu yöntemlerin uygulanmasında çeşitli kurumlar oluşturulmuştur.

Oluşturulan bu kurumlar uluslararası nitelikte gibi görünse de gerçekte bir kaç tekeli oluşumun denetimindedir. Herkesce bilinen Dünya Bankası, Uluslararası Para Fonu (IMF), bölgesel sözde kalkınma bankaları bunların örnekleridir. Bu yöntemin en iyi uygulayıcısı Dünya Bankasıdır.

Dünya Bankası'nın temel işlevi karlılık üzerine kurulmuş olup, endüstrileşme sürecinde program koyduğu ülkelerde, yalnızca doğal kaynakları ucuza, hammadde yada yarı mamül olarak, enerji yoğun endüstriyel işlemlerden geçirdikten sonra aktarımını sağlamak amacındadır. Ancak gerçek yüzünü saklama gereği duyan Dünya Bankası yatırımlarının bir kısmı son dönemde, reklama yönelik toplumsal, kültürel göstermece desteklemelere de dayandırılmaktadır. Hem kültürel yozlaşmayı, hemde yaşamsal yönelişi değiştirmek en önemli sömürme biçimi konumundadır.

Türkiye'de bu dönemde yasalaştırılan kalkınma ajansları da bu projenin uygulaması olarak yaşama geçirilmeye çalışılmaktadır. Bunların izlenerek, toplum için yaratacağı ağır sonuçlarla mücadele edilmesi, ortak örgütlülüklerde gündeme alınacaktır.

Sömürü yönteminin en önemli ve masumhane görülen biçimi, örtülü yada gizli sermaye ihracatının yapıldığı ticari ilişkidir. AB ülkeleri baş vurduğu bu yöntemle, dünyanın çeşitli yerlerindeki yatırımlarını gizleyerek ticari ilişkilerle yaptıkları yatırımlarla, ülkeleri borç batağına sürüklemektedirler.

Ayrıca alım-satım ve lisans sözleşmeleriyle, uluslararası konsorsiyum yapısıyla, yerli şubelerinin kullanılması bu ticari ilişkilerin ve yatırımların kolayca saklanmasını başarabilmektedir. Türkiye'de madencilik faaliyetlerinde bulunan firmaların genelde Uluslararası Konsorsiyumların tekeli ayaklarını oluşturduğu bilinmektedir. Bunun yanında bir çok ticari pazarlama ve finans kuruluşunun aynı koşulları taşıdığı, saydığımız yöntemlerle sermaye ihracatını ve kaynak aktarımının ayakları olduğu kamuoyundan gizlenmektedir.

Yabancı tekellerin yaptığı yatırımların temeli olmadığı gibi hava durumunun bozukluğunu bile neden sayarak sermaye kaymasını yapabilir niteliktedir.

Doğal kaynaklara ulaşım ve ele geçirme politikası, başarıya ulaştığı bölgelerde büyük konsorsiyumlar tekeli olmuşlardır. Bugünlerde yaşanan emtia fiyatlarının tavan yapmasının temel nedeni burada gözlemlenmektedir. Bu alanda karlılıklarının artıran konsorsiyumlar büyümelerini ve yeni alanlardaki yağmalarını logaritmik bir hızla artırmaktadırlar.

Doğal kayanıklara kaynağında el koymanın yanında, ulaşım yollarındaki denetimin kontrol altında tutulması da tekeli sermayenin baş vurduğu gelişmiş bir yöntemdir. Petrol ve doğalgaz boru hatlarının kontrolü, döşenmesi ve işletilmesi birbiriyle bağlantılı konsorsiyumların denetimindedir. Dünya limanlarının tekellerin eline geçmesi, limanlarda kullanılan teçhizatların belirli yapılarda bulunması, ham madde ve mamül naklini kontrol altına almıştır. Bu yolla aynı oluşumlar dünya ticaretini de kontrol altında tutmanın yolunu elde etmişlerdir. Bu yöntemin en iyi gözlemlendiği yer ne yazık ki Türkiye olmuştur. Hem boru hatlarının geçiş bölgeleri hem limanların özelleştirme yoluyla özel sermaye eline devredilmesi en açık bir uygulama biçimidir.

Gelişen teknoloji, hammadelerde kitlesel taşımada büyük boyutları yaratmış, gemi kapasitelerinin büyüklüğü, enerjinin temel hammaddesi, petrol ve gazların boru hatları ve büyük tanklarla taşınabilmesi, ağır endüstriyel tesislerin, hammadde bölgelerinde yapılması zorunluluğunu azaltmıştır. Hava taşımacılığıyla hızlı ulaştırma sağlanmakta, ileri teknolojik ürünler "yükte hafif pahada ağır" istenilen yere kısa sürede ulaştırılmakta, pazarda yerini bulmaktadır.

İnsanların, yaşam standardındaki değişim, ileri teknolojik ürünlerin gereksinimini artırmıştır. Bu alanlarında fikri mülkiyet dayatmasıyla, belirli konsorsiyumların denetimi olması, ortaya dünya ekonomisinde en büyük ticari karı çıkarmaktadır. Bu yapılanma ve ticari anlaşmalar karlarında belirli merkezlere aktarımının aracı olmaktadır. Bunun en güzel örneği bilgi işlem alanında dünyanın en zengin şahsının çıkmasıdır.

Diğer yandan ilaç tekellerinin nasıl büyüdüklerini görmemiş olmak olanaksızdır. İnsanların en

temel gereksinimi olan sağlıklı yaşam ortamları yok edilirken, bu koşulların getirdiği hastalıkların tedavisinde kullanılacak ilaçların üretiminin fikri mülkiyet hakkı uydurmasıyla, tekellerin elinde olması en büyük kazancın dünya halklarından tekellere aktarma yöntemidir.

Sermayenin serbest dolaşımı, hareketliliği, yeni ticari bölgelerin oluşturulması, dünya halklarını emek açısından birbirleriyle rekabet eder konuma getirmiştir. Bu planlamayla ucuz iş gücü yaratımı sağlanmıştır. Son yıllarda büyümüş olarak gösterilen Çin ekonomisinin ticari şirketlere yönelik olduğunu saklamaktadır. Doğal kaynakların talanı, çevre felaketlerinin yaşanışı, çalışma koşullarının ağırlığı, insan yaşamının hiçe sayılması, üretilen mamül sayısıyla örtülmektedir. Milyonlarca insanın geleceği karartılmakta, ucuz işgücü ve çocuk emeği sömürsü hat safhaya ulaşmış bulunmaktadır.

Anlatılan bu süreç yüzyıldan fazla süredir, ABD başkanlarının iktidarları başlangıcında yada dünyada yaşanan değişimlerde ortaya attıkları doktrinlerle süre gelmektedir. ABD de her iktidara gelen başkanın bir doktrinini olmuş ve çoğuda uygulama bulmuştur. Bu doktrinleri hazırlayan ve uygulama politikalarını yapanlar, temelleri yüz yıllar öncesine dayanan yapılanmalardır. Bu yapılanmalar ortaya çıkardıkları paylaşım savaşlarını bahane ederek dünyayı yönlendirmişler ve coğrafi yapıyı belirlemişlerdir. Birinci ve ikinci paylaşım savaşı sonrası bu değişim çok köklü olmakla birlikte, değişik dönemlerde dünyanın çeşitli yerlerinde sürekli müdahalelerle bu değişiklik daha çok sömürgeci yapıların belirlemeleriyle olmuştur.

Bulduğumuz coğrafyayı topyekün savaş alanına çevirmeye çalışan, savaş tacirlerinin karşısında olmak, sayılan bütün konulardan öncelikli olarak gündemimizde olacaktır. Savaşa ve sömürüye karşı mücadele toplumun gündemine taşınacak en önemli konu olarak görülmektedir.

Çeşitli manipilasyonlarla dünyayı elinde bulundurma hevesinde olan egemen güçler, zaman zaman yaşadıkları bunalım ve sistem tıkanıklığını aşmayı savaş ve saldırılarla, işgallerle, demokrasi getirme vaadiyle de yapabilmektedirler. Dünya coğrafyasında önemli değişikliğin gündemde olduğu, adına önce BOP "büyük ortadoğu projesi" sonrada GOP "genişletilmiş ortadoğu projesi" denilen yeni plan bölgemizi savaş alanına çevirmiştir. Özellikle 1960'lı yıllarda başlayan ve ortadoğu, arap yarımadası ve afrika ülkelerinin sömürge yöntemlerine karşı ortak tavır, bu alanlar yok edilmeye çalışılmaktadır. Bunun ilk ayağı İran-Irak savaşında atılmış olmakla birlikte, Libya'ya saldırı, Filistin topraklarındaki işgalin şiddetini artırması, Irak'a birinci saldırı, Afganistan işgali ve şimdi de Irak işgaliyle süren, İran'a yönelik tehdit ve saldırı planıyla genişletilmeye çalışılmaktadır.

Afganistan toprakları başını ABD'nin çektiği ortak işgal kuvvetleri tarafından işgal altına alınmıştır. Sözde törelerle mücadele adı altında yapılan bu saldırı ve işgal sonrası, işgale neden olarak da gösterilen nedenlerden biriside uyuşturucu üretim ve ticaretindeki artış ve Afganistan topraklarındaki doğal kaynak rezervi, işgalin gerçek nedenin gözler önüne sermektedir. İşgal öncesi 800 ton olan uyuşturucu üretimi, işgal sonrası ilk yılda 2400 tona çıkarken bugünlerde onbinlerce ton ticaret hacminin ne anlama geldiğini anlamamak söz konusu olamaz. Yine Afganistan topraklarında dünyanın en önemli bakır ve demir cevherlerinin varlığıyla, petrol ve doğalgaz rezervinin işletme için petrol şirketlerinin devreye girmesi işgalin gerçek nedenini ortaya çıkarmıştır. Her gün insanların öldürüldüğü bu bölgede, yoksul bırakılan bölge insanların çalıştırılması planlanmakta, riskli olan altyapı çalışmaları için Türkiye şirketlerinde içinde bulunduğu çevre ülkelere yaptırılmaktadır. Her gün komşu ülkelere çalışan insanların ölümü, komşu halkları birbirine düşman edecek maddi bir zemin hazırlamaktadır.

Aynı koşullar Irak işgali için geçerli olup, Türkiye açısından önemli tehlikenin ortaya çıktığı konuma gelmiştir. Irak'ta işgal kuvvetleriyle işbirliği yapan aşiretler, iktidarı sağlanmış, aynı beklentiler yıllarca çözülmeyen kürt sorunu konusunda Türkiye'ye dayatılabilir alt yapı aranmaktadır.

Bu koşullar her ABD devlet başkanı olanın hazırladığı doktrinlerin uygulama bulmasıyla ilgilidir. Bu doktrinlerin hazırlandığı ve iktidara taşınan başkaların geldiği altyapıların, silah

sanayinin yada petrol tekellerinin büyük şirketlerinden olduğu artık herkesce bilinmektedir. Buradan doktrinlerin kime ve nasıl hizmet ettiğini görebilmekteyiz.

Bugün İran'a saldırı hazırlıklarının nedeni olarak gösterilmeye çalışılan nükleer programa baktığımızda, alt yapısı doktrinlerin sahibi şirketlerce hazırlanmıştır. Şimdi konu bahane edilerek, BOP'nin uygulanması ve BOP'un daha gelişmiş kontrol alanı olan, Geliştirilmiş Ortadoğu Projesi (GOP)nin bölgeyi Basra Körfezinden, Hazar Denizine kadar kontrol etme alt yapısı oluşturulmaktadır. Nükleer programların silah ve yüksek kapasiteli enerji santralleriyle kullanımı dünyanın başına bela olduğu bilinmiş olmasına rağmen, projelerini çeşitli dönemlerde ortaya süren tekelci sermaye, sözde bütün ulusları temsil eden uluslara arası atom enerjisi kurumunu devreye alarak, ABD'nin güdümüne giren birleşmiş milletleri de araç yapmaktadır. Bu alanda yarattıkları sömürü yöntemini değişik biçimde kullanmayı planlarına almış bulunmaktalar. Diğer yandan dünyanın önemli uranyum tekellerinin, ABD ve Avrupa kökenli olduğu bilinmektedir. Bu tekellerin bir kısmı Türkiye'de endüstriyel alanımızda hammadde ticaretinde bulunmaktadır. Ancak daha önceleri siyanürlü altın işletmeciliğinin alt yapısının oluşumunda da faaliyet içinde olmuşlardır.

ABD işgalin bir parçası olarak Türkiye'nin Karadeniz bölgesini üs olarak isterken, birden nükleer enerji santralının gündeme gelmiş olması ve yer olarak Sinop seçilmiş olması raslantı değildir. Karadeniz'in içinde birisi batıda diğeri doğuda kurulan iki petrol sondaj platformu aynı planın bir parçası olduğunu görmezden gelemeyiz. Yine yıllardır, yargı kararlarını hiçe sayan bilime tekniğe, uymayan, Türkiye açısından bir projesi olmayan Karadeniz'i boydan boyan dolduran, karadenizliyle karadeniz arasına bir set ören, çevreyi, insanlığı, doğayı, canlı yaşam alanlarını yok eden karadeniz sahil yolunun bu koşullarda ki uygulama ısrarı, bu plandan ayrı olmadığı ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Emperyalist sömürgeci politikaların uygulanmasıyla dünya kan gölüne dönmüş, büyük bir çoğunluk yoksulluk içerisinde yaşarken, milyarlarca insan aç, sağlık hizmetlerinden yoksun, eğitimsiz, bulaşıcı hastalıklarla iç içe yaşam mücadelesi vermektedir. Savaş, saldırı ve uygulanan yapılanmalarla, doğal olayların felakete dönüşmesiyle milyonlarca insan göçmen konumunda, kamplarda yaşam savaşı vermektedir. Dünya gelirinin büyük kısmı bir kaç devlete akarken buradanda bir takım yapılanmalara devredilmektedir. Bu yapılanmaları oluşturan nüfus dünya nüfusunun %1 kadardır.

Savaşa 2004 yılında ayrılan para 1 trilyon dolar olmakla birlikte, yoksullukla mücadele için ayrılan pay ya yok ya da kayıtlara girmeyecek boyuttadır.

Her aşamada kendi koydukları kuralları uluslararası anlaşmalar sayarak, uymayanların yada uymadıkları iddaa edilenlerin tepesine bomba yağdıran emperyalistler yine kendi sözleşmelerine uymamaktadırlar. Lahey'de kurdukları mahkemelerde, kendilerine göre suçlu olanları yargılama oyunu sergilerlerken, 1908 lahey sözleşmesi yok sayılmaktadır. Sözleşmeye göre "bir ülke işgal altında olsa bile, o ülkenin kaynakları, o ülke halkı için kullanılır". Ancak yaşam öyle olmadığını gözler önüne sermektedir. **ABD petrolden en büyük kazancını savaş sırasında elde etmiştir.** Irak'a ve Afganistan'a saldırıyı palanlayan Bush ailesinin dünyanın önemli petrol şirketlerinin yönetiminde olduğunu herkes bilmektedir.

Kaynakların dünyada 6 milyardan fazla insan yaşarken, çok küçük, seçkin %1 lik bir kesime akmasının karşısında, sömürüye son vermek için direnmenin en temel hak olarak kullanılmasından çekinilmemelidir/çekinilmeyecektir.

ÇALIŞMA PRENSİPLERİ

1. Emekten, halktan yana ve antiemperyalisttir.
2. Yeni dünya düzeni teorilerinin, ırkçılığın ve gericiliğin karşısındadır.
3. Yaşamın her olayını siyasetle ilişkili görür, barıştan yanadır, insan hakları ihlallerine karşıdır ve insanlık onurunun korunmasından yanadır.
4. Devletle olan ilişkilerde örgütsel bağımsızlığını her koşulda korur, gücünü sadece üyesinden ve bilimsel çalışmalarından alır.
5. Meslek ve meslektaş sorunlarının, Türkiye ve halkın sorunlarından ayrılmayacağını kabul eder.
6. Üyesinin ve halkının çıkarlarını korur, sanayileşme ve demokratikleşme alanlarında durum tespiti yapar, politikalar ve çözüm önerileri üretir.
7. Üyeler ile sürekli ve üretken bir ilişki kurulmasını esas alır.
8. İnsanları politiksizleştirme, örgütsüzleştirme ve yalnızlığa itilmesi üzerine planlı bir politikanın izlendiği Türkiye’de örgütlenmenin gerekliliğini savunur.
9. Gelecekte aynı mesleği paylaşacağımız metalurji mühendisliği öğrencilerinin sorunlarını paylaşmak ve çözümlerine yardımcı olmak, hem de Odayı tanıtmak ve Oda etkinliklerine katılmalarını sağlamak anlayışı ile öğrenci ilişkilerine önem verir.
10. Mühendislerin örgütlülük düzeylerinin artırılmasından yanadır.
11. Grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları mücadelesine destek verir. Mühendislerin özlük haklarına, ekonomik ve sosyal haklarının yönelik çalışmalar yapar.
12. Üyelerimizin mesleki yöntem, kural ve yasalara uyup uymadığını kontrol eder, meslek onurunu kırıcı davranışta bulunanlara müdahale eder.
13. Ülkemizde uygulanan politikalar sonucunda işsizliğin artmış, demokratik hak ve özgürlükler kısıtlanmış, özelleştirmeler hızlanmış. Kamusal alanların küçültülmesi için bir çok kurum özelleştirilerek yok edilmektedir. Bundan tüm sosyal devlet kavramları eğitim, sağlık, sosyal güvenlik vb. gibi alanlar da nasibini almıştır. Kamusal hizmet alanlarının korunması için Odamız, kamuoyu duyarlılığının yaratılması için çalışmalar yapar.

25. DÖNEM HEDEFLER

Çalışma Programı

25. dönem çalışma programının hazırlanması.

Temsilcilikler

İl ve İşyeri Temsilciliklerimizle ilişkilerimizin geliştirilmesi,
Yeni İl Temsilciliklerinin ve İşyeri Temsilciliklerinin kurulması.

Üyeler

Tüm meslektaşlarımızın Odamıza üye yapılması,
Kurumlara mühendislerin Odaya üyeliğinin zorunluluğu hakkında uyarı gönderilmesi,
Odamız üyelerinin mesleki ve sosyal yapılarını belirlenmesi için çalışmaların yapılması,
Oda aidatlarının düzenli olarak toplanması,
Yabancı metalurji mühendislerinin ve geçici üyelerimizin durumlarının düzenli olarak denetlenmesi,

Düzenli olarak Danışma Kurulu toplantılarının yapılması,

Öğrenciler

Öğrenci üyelik çalışmalarına devam edilmesi,
Üniversiteler ziyaret edilerek öğrenciler ile tanışma toplantıları yapılması,
Öğrenci Üye Komisyonu çalışmalarına destek verilmesi,
Öğrenciler yönelik teknik gezilerin organize edilmesi,
Öğrencilere staj yeri temin edilmesi,
Firmalara staj kontenjanları ile ilgili olarak başvuru yapılması,
Staj konusunun prosedürün oluşturulması.

Üniversiteler İle İşbirliği

Metalurji Mühendisliği Bölümleri ile periyodik toplantılar yaparak, üniversiteler ile işbirliğinin yapılması.

TMMOB ve Odalar

TMMOB örgütlülüğünün dayanışma içinde yürütülmesi,
Diğer Odalar ile meslek alanlarının iç içe girdiği veya birbirlerini takip ettiği konularda işbirliği yapılması,

Komisyonlar

Teknik Destek Komisyonları

- Döküm Teknik Destek Komisyonu
- Isıl İşlem Teknik Destek Komisyonu
- Demir-Çelik Teknik Destek Komisyonu
- Alüminyum Teknik Destek Komisyonu
- Bakır Teknik Destek Komisyonu

Dergi Yayın Komisyonu

Elektronik Bülten Komisyonu

Tahribatsız Muayene Komisyonu

Öğrenci ve Staj Komisyonu

Asgari Ücret Belirleme Komisyonu

Mesleki Kurslar Komisyonu

Yayımlar

Metalurji Dergisinin düzenli periyotlarda yayınlanması,

Metalurji Dergisinin özel sayılarının yayınlanması,

Seramik

Isıl İşlem

Mesleki Yayınların oda yayını olarak çıkarılması için çalışma yapılması,

Alüminyum El Kitabının yayınlanması,

Bülten çıkararak üyelerimize e-posta yolu ile ulaştırılması,

2007 ve 2008 yılı ajandalarının yayınlanması,
Metalurji-Malzeme Katalogu'nun yayınlanması,
Metalurji terimleri sözlüğü çalışması yapılması,
Arşiv ve dokümantasyon sistemi kurulması, kaynakların elektronik ortama aktarılması,

Raporlar

Metalurji Sektöründeki Özelleştirmeler Raporunun yayınlanması,
Metalurji Sektör Raporunun yayınlanması,
Güncel konularda rapor yayınlanması,

Web Sayfası

Web sayfamızın etkin olarak kullanılmasının sağlanması,
Web sayfamızda adres güncelleme, görüş ve öneriler ve iş başvurusu bölümlerinin oluşturulması,
E-posta aracılığı ile üyelerimize daha hızlı ulaşılması,

Seminer-Mesleki Kurslar

Meslektaşların mesleki gelişmelerine katkıda bulunmak üzere çalışmaların düzenli olarak yapılması,

Kongre & Sempozyum & Sergi

13.Uluslararası Metalurji ve Malzeme Kongresi
II.Endüstriyel Fırınlara ve Refrakter Kullanımı Sempozyumu ve Sergisi
III.Tahribatsız Muayene Sempozyumu ve Sergisi
Demirden Gayri Metaller Sempozyumu ve Sergisi

Sosyal Etkinlikler

Ankara ve İstanbul'da oda yemekleri, üyelerle söyleşiler ve diğer ...

Genel

Meslektaşların ve Türkiye halkının ekonomik ve demokratik hakları konusunda çalışma yapılması,
SSM (Serbest mühendislik ve müşavirlik Hizmetleri) konusunda büro tescil işlemleri için çalışma yapılması,
Bilirkişilik listelerinin oluşturulması,